

ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ЖИТЛОВОГО СЕРЕДОВИЩА ДЛЯ СТУДЕНТСТВА У ХАРКІВСЬКОМУ РЕГІОНІ

Г. П. РЕКУН, канд. екон. наук, доцент
Ю. І. ПРУС, магістрант
*Харківський національний університет
міського господарства імені О.М. Бекетова
61002 Україна, м. Харків, вул. Революції, 12
rekun_anna@mail.ru*

Світовій економіці і науці сьогодні притаманні нові риси – інтеграційність, динамізм, відкритість інформації, стрімкий розвиток інноваційних технологій. За таких умов ключовою суспільною інституцією стають вищі навчальні заклади – основні генератори, накопичувачі та поширювачі знань, інформації, досвіду і культурного багатства.

За даними Державної служби статистики Харківська область є одним з лідерів освітнього ринку України. У регіоні налічується 32 ВНЗ I-II рівнів акредитації (8,27% від загальної кількості ВНЗ України) та 36 ВНЗ III-IV рівнів акредитації (13,00% від загальної кількості ВНЗ України), у яких відповідно навчаються 20,5 та 169,6 тис. осіб.

Висока концентрація студентської молоді визначає не тільки вагомое значення Харкова для формування інтелектуальної та управлінської еліти держави, а й місце вузівського комплексу в економіці регіону. Так, за експертними оцінками, через вищі навчальні заклади в господарство міста Харкова щорічно надходить близько 2 млрд. грн.

Стратегічного значення у цьому контексті набуває залучення іноземних студентів у вищі навчальні заклади Харківщини. У 2013/2014 навчальному році налічувалося 18917 та 6588 студентів-іноземців на денній та заочній формі навчання відповідно, що становить 9,5% від загальної чисельності студентства Харківського регіону.

Для подальшого розвитку вищої освіти як повноцінної експортоорієнтованої галузі економіки області ключового значення набувають інфраструктурні складові вузівського комплексу.

Нагальною проблемою економічного розвитку вищої освіти регіону є організація житлового середовища для студентів, яка виражається у незадовільному стані житлово-комунального фонду, невідповідності умов організації побуту та дозвілля державним стандартам. У Харківській області місткість гуртожитків при різних вищих навчальних закладах дозволяє забезпечити житлом 60-85% студентів, тобто 15-40% змушені винаймати житло у приватних осіб, що суттєво впливає на розмір щомісячних витрат студентів.

Слід зазначити, що в одній кімнаті гуртожитку площею 20-25 м², як правило, мешкає чотири особи, на кожну з яких припадає 5-6 м², але відповідно до Державних будівельних норм України житлова площа на одну особу в гуртожитку повинна складати не менше 8м². Якщо ж примусити керівників студентських гуртожитків дотримуватися прийнятих норм, то кількість

студентів, які будуть забезпечені житлом, скоротиться до 45-50% від загальної кількості іногородніх та іноземних студентів.

Невтішною є ситуація у питаннях контролю за збереженням наявних на балансі гуртожитків меблів, що сприяє розвитку ситуації, коли фактичне умеблювання кімнат не має нічого спільного з тим, що значиться в них за інвентарними відомостями.

У незадовільному стані перебуває сфера фізичної культури, громадського харчування та організації культурного дозвілля студентів, у межах гуртожитків практично не діють бібліотеки і читальні зали.

К ПРОБЛЕМЕ РЕАЛИЗАЦИИ УСПЕШНЫХ РЕГУЛЯТОРНЫХ МЕХАНИЗМОВ ТРАНСФЕРА ТЕХНОЛОГИЙ

*В. П. СОЛОВЬЕВ, д-р. екон.наук, профессор
зам. директора ЦИНТПИИ им. Г.М.Доброва НАН Украины
Україна, м. Київ, бульвар Тараса Шевченко, 60
solovyov@nas.gov.ua*

В настоящее время понятие «конкурентоспособный», как правило, отождествляют с понятиями «самый лучший», «передовой». Однако на самом деле это понятие означает всего лишь «свойство товара, услуги, субъекта рыночных отношений выступать на рынке наравне с присутствующими там аналогичными товарами, услугами или конкурирующими субъектами рыночных отношений». При этом оценка этого свойства чаще всего осуществляется в порядковой шкале и позволяет выделять лишь высокую, среднюю и низкую конкурентоспособность. При этом сравнительный уровень конкурентоспособности зависит не только от совершенства производственного процесса, но и, часто, от тенденций изменения структуры мирового рынка. Поэтому быть конкурентоспособным сегодня – это означает, в том числе, и понимать тенденции изменения структуры рынка.

Глобальная же тенденция изменения структуры рынка сегодня связана с уменьшением доли низкотехнологических товаров и услуг в пользу высокотехнологического сектора. Эксперты утверждают, что, если в настоящее время низкотехнологический сектор занимает около четверти финансового оборота рынка, то к 2020 году ожидается снижение этой доли до одной десятой части. Эти процессы и далее продолжают обостряться не только ввиду ограниченности ряда ресурсов, но и из-за все большего влияния на конкуренцию инноваций, основанных на современных научно-технических разработках. При этом в число инструментов, которыми товаропроизводители стремятся нарастить свои конкурентные преимущества входят, почти на равных, как чисто экономические, так и политические факторы. Очевидно, что было бы целесообразно строить политику трансфера технологий в Украине, в том числе, исходя и из этих тенденций.